

N:o 203.

Af herr **J. E. Biesert** m. fl., i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade bestämmelser rörande trafikerandet af järnvägen Gellivare—Riksgränsen äfvensom angående beviljande åt Luossavaara—Kii-runavaara aktiebolag och aktiebolaget Gellivare malmfält af ett lån å 20,000,000 kronor m. m.

Den föreliggande frågan att på ett för landet betryggande sätt ordna tillgodogörandet af de viktiga järnmalmstillgångarne vid Gellivare och Luossavara synes oss genom de i ärendet hitintills framkomna förslagen uppenbarligen icke lösas på ett tillfredsställande sätt.

Visserligen har Kungl. Maj:t såväl som reservanterna inom statsutskottet sökt på olika sätt redan nu definitivt afgöra saken. Men bägge förslagen förutsätta i detta afseende synnerligen stora uppoffringar från det allmännas sida, utan att därigenom vinnes någon säkerhet för framtiden, att landets och det allmännas intressen skola kunna upprätthållas.

Statsutskottets framställning om afslag å Kungl. Maj:ts förslag liksom det i motioner uttryckligen framförda yrkandet om uppskof för bättre utredning syfta visserligen båda till att bereda ett synnerligen välbehöfligt anstånd för ett bättre öfvervägande af frågan. Men genom ett dylikt uppskof äfventyras å andra sidan, att statsmakterna kunna komma för sent med sitt ingripande.

Under nuvarande vanskliga förhållanden synes oss enda rätta utvägen vara, att staten söker omedelbart förvärfva sig äganderätten till själfva malmtillgångarna. Och detta kan nu ske endast genom att staten öfvertager det köp som Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund afslutit med ägarne till de flesta aktierna i malmbolagen.

Ehuru äfven en sådan utväg måste köpas med stora uppoffringar, så äro vi dock lifligt öfvertygade om att dessa blifva ringa i jämförelse med den fördel och trygghet för framtiden, som därigenom vinnes. Vi hafva också anledning tro, att utsikter förefinnas för staten att utan ökade utgifter få öfvertaga förenämnda köpeaftal, hvilket tillfalle staten ej får äfventyra att låta gå sig ur händerna. Man har till och med skäl till det antagandet, att, i händelse staten öfvertager affären, grufvornas ägare skola vara beredvilliga till någon nedsättning i de af dem betingade förmåner, och särskildt i afseende å den royalté, som enligt köpeaftalet skall utgå.

Vi hemställa alltså,

att Riksdagen, med afslag å Kungl. Maj:ts proposition n:o 97, måtte uppdraga åt Kungl. Maj:t att träffa aftal med vederbörande kontrahenter om öfvertagande för statens räkning af det uppgjorda köpet om 5,750 aktier i Aktiebolaget Gellivare malmfält och 1,774 aktier i Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag mot billigaste pris, som i hvarje fall ej får öfverstiga hvad i det uppgjorda aftalet betingats, äfvensom bemyndiga riksgäldskontoret att tillhandahålla för ändamålet erforderliga medel.

Stockholm den 18 maj 1903.

Elof Biesert.

Ivan Svensson.

G. Kronlund.

Julius Centerwall.

A. F. Burman.

A. Reuterskiöld.

Carl Lindhagen.

M. F. Nyström.

Ernst Beckman.

E. Åkerlund.